

**Krajskému soudu v Praze
Náměstí Kinských 5
Praha 5
DS: hvbabbq**

**Žalobce :Ing. Bohdan ŠIMEČEK, nar. 1.7.1966
Bytem: Svatovítská 18, 160 00 Praha 6
Datová schránka: hvaj5hz**

**Žalovaný: Krajský úřad Středočeského kraje
IČ: 70891095
Se sídlem: Zborovská 11, 150 21 Praha 5**

Žaloba proti rozhodnutí státního orgánu

Soudní poplatek bude uhrazen na výzvu soudu!

Přílohy: dle textu podání

I.

Dne 13.9.2017 mi bylo doručeno rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, Odboru správních agend a krajský živnostenský úřad, vydané dne 12.9.2017 , číslo jednací: 088097/2017/KUSK, sp. zn.: SZ_088097/2017/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“). Do tohoto napadeného rozhodnutí podávám žalobu, neboť se domnívám, že se jedná o nezákonné rozhodnutí, kterým bylo zasaženo do mých práv.

Důkazem: fotokopie napadeného rozhodnutí

Fotokopie rozhodnutí Města Hostomice, Komise k projednávání přestupků vydané dne 26.5.2017 pod č.j.: 267/2017

necht' si soud připojí spis vedený u Města Hostomice, Komise k projednávání přestupků vedený pod čj. 267/2017

II.

Napadeným rozhodnutím bylo změněno rozhodnutí Města Hostomice, Komise k projednávání přestupků vydané dne 26. 5. 2017 pod č. j.: 267/2017 a to tak, že řízení vedené proti obviněnému Janu Šináglovi pro přestupek proti občanskému soužití podle ustanovení § 49 odst. 1 písm. c) z.č. 200/1990 Sb. o přestupcích (dále jen „ zákon o přestupcích“), bylo dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. m) zákona o přestupcích zastaveno, neboť v řízení vyšlo najevo, že jde o přestupek, který lze projednat jen na návrh podle § 68 odst. 1 zákona o přestupcích. V mém případě bylo napadané rozhodnutí z části potvrzeno a zčásti změněno - byl jsem uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích a byla potvrzena uložená sankce pokuty i povinnost nahradit náklady řízení.

III.

Z mé strany nebyl podán návrh na projednání přestupku kladeného za vinu panu J. Šináglovi, neboť jsem nebyl nikdy nikým poučen o tom, že bych měl tento návrh učinit. Celá věc byla postoupená Policii ČR příslušné Komisi k projednávání přestupků města Hořovice. V březnu 2017 mi pak přišlo oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání obviněného k ústnímu jednání ze dne 13. 3. 2017 čj. 267/2017. Po celou dobu mne nikdo nepoučil, že by se mohlo jednat o tzv. návrhový přestupek a že bych měl podat podnět přímo správnímu orgánu. V tomto směru spatřuji pochybení na straně zúčastněných správních orgánů.

Jednání pana J. Šinágla bylo kvalifikováno Krajským úřadem Středočeského kraje, Odboru správních agend a krajský živnostenský úřad (dále jen „ rozhodující správní orgán“) jako přestupek proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona s tím, že se nemohlo z jeho strany jednat o přestupek proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona, neboť ze strany pana J. Šinágla vůči mé osobě došlo jen k verbálním útokům, kdy mne označoval za hajzlíka a urážlivě mi tykal. Rozhodující správní orgán však naprosto pominul skutečnost, že ze strany pana J. Šinágla došlo i k fyzickému útoku, kdy pan

J. Šinágl mne udeřil pěstí do obličeje a kopl do stehna. Tato skutečnost byla potvrzena samotnou výpovědí pana J. Šinágl a následně i výpovědí nepřímých svědků, kdy svědkyně Luňáčková uvedla, že bylo vidět, že jsem dostal pěstí do obličeje, který zčervenal a zprávou mé ošetřující lékařky paní MUDr. D. Lhotákové, která v oblasti pravé lícní kosti zaznamenala počínající otok, zarudnutí a zúžení pravé oční štěrbinu a nevyloučila možnost komplikací otřesem mozku. Na levé straně stehna zjistila počínající hematom a otok. Stav byl takovým, že mi doporučila observaci na lůžku v nemocnici (viz lékařská zpráva – nález ze dne 21. 6. 2016 předložená v přestupkovém řízení). Závěr rozhodující správního orgánu, že tedy nemohlo jít o přestupek proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) přestupkového zákonu lze považovat za správný a zastavení řízení tak vnímám jako nesprávné rozhodnutí rozhodujícího správního orgánu.

IV.

Se závěry rozhodujícího správního orgánu o mé vině nemohu souhlasit, neboť nevycházejí z proběhnutého dokazování v řízení před správním orgánem prvního stupně a jsou opřeny v podstatě o jediný důkaz a to nahrávku pana J. Šinágl, kterou sám bez souhlasu všech ostatních osob učinil a následně i po prvním řízení předložil.

Rozhodující správní orgán došel k závěru, že jsem to byl já, kdo celý incident vyvolal, byl jsem tzv. „osobou aktivnější“. Při tomto závěru nevycházel z provedeného dokazování, ze kterého vyplynulo, že pan J. Šinágl se dostavil na Městský úřad a narušil probíhající jednání. Poté, co vešel do místnosti, kde probíhalo úřední jednání a bylo mu odpovězeno na jeho otázku, pan J. Šinágl v místnosti zůstal, začal luskat prsty a označil mne (před mým nadřízeným i ostatními spolupracovníky) za hajzlíka, na kterého si posvítí. Když jsem ho vyzval, aby z místnosti odešel, na tuto výzvu nijak nereagoval a zůstával dál. Z takového jednání jasně vyplývá, že pan J. Šinágl tímto provokoval a snažil se vyvolat nějakou zpětnou reakci. O tom svědčí i skutečnost, že pan J. Šinágl si zapnul nahrávací zařízení a celou věc nahrával. To je poněkud neobvyklé jednání, jde-li občan na úřad vyřídit běžnou záležitost, jak pan J. Šinágl uváděl. Již z těchto indicií vyplývá, že úmysl pana J. Šinágl už při vstupu do dané místnosti byl vyprovokovat konflikt a to se mu podařilo. Zavinění vzniklé situace ze strany pana J. Šinágl nebylo rozhodujícím správním orgánem vzato v úvahu.

Nahráný záznam, který J. Šinágl předložil v řízení, je v rozporu s jeho výpovědí jak před orgánem Policie ČR, tak i před přestupkovou komisí, kdy uvedl, že křičel o pomoc (uvedl, že křičel zplna hrdla tak, že to muselo být slyšet na ulici), avšak v jeho nahrávce žádný křik o pomoc zaznamenán není, tak jako zde nejsou slyšet úder z jeho strany do mé osoby nebo opětovné slušné vyzvání ze strany pana starosty i mne k opuštění kanceláře, ke kterému došlo, když pan J. Šinágl vstoupil, řekl koho hledá a my jsme odpověděli, kam se má obrátit. Je třeba říci, že tato nahrávka musela projít úpravou (podotýkám, že chybí celé pasáže, o kterých se zmiňují nejen svědci, ale i p. J. Šinágl), než byla předložena správnímu orgánu, nebo pan J. Šinágl při své výpovědi lhal. Ani jedním ani druhým se však rozhodující správní orgán nezabýval a uzavřel, že pochybnosti o neúplnosti nahrávky či jo jejích možných úpravách J. Šináglem neshledal důvodnými ke zpochybnění zjištěného skutkového stavu věci a dále

uvádí, že obsah samotné nahrávky byl hodnocen ve vzájemné souvislosti s vyjádřením obviněných a svědků. Jak se tedy rozhodující orgán vypořádal s oním výše uvedeným zřejmým rozporům mezi nahrávkou a tvrzením pana J. Šinágla i svědků, není jasné doposud.

K úvaze rozhodujícího správního orgánu o tom, že sprej nebyl použit v době trvajících či hrozících útoku vůči mně uvádím, že dle zjištěných skutečností k použití pepřového spreje došlo teprve poté, co jsem dostal pěstí do obličeje a byl jsem kopnut do stehna. Pan J. Šinágl byl následně zastaven při svých útocích až mnou použitým sprejem. Tvrzení pana J. Šinágla, že po těchto svých útocích na mou osobu odcházel a já jsem ho zezadu napadl sprejem, se neshoduje s tím, že byl zasažen z bezprostřední blízkosti do obličeje. To by zřejmě nebylo vůbec možné. Na druhou stranu uvádím, že nikdo se nezabýval tím, že jsem měl strach o sebe a své zdraví. Pan J. Šinágl je osoba o mnoho vyšší a větší než já, je znám svou agresivitou a před tímto jednáním jsem od něho byl často slovně napadán a bylo mi vyhrožováno. Co jsem mohl v daný okamžik očekávat, že udělá dál, když mne praštil pěstí do obličeje, snažil se mne kopnout do rozkroku, což jsem úhybným instinktivním manévrem odrazil tak, že to odneslo levé stehno a evidentně se chystal k dalšímu útoku. Na co jsem měl čekat? Nechat se od něho zmlátit přímo ve vstupní hale do úřadu bez jakékoliv pomoci?

Rozhodující správní orgán nepřihlédl ani k následnému jednání pana J. Šinágla, kdy mou osobu zostouzel na své webové stránce a následně přistoupil k tomu, že mne na úřadě opakovaně navštěvoval s tím, že si mne potřebuje vyfotit na svou webovou stránku, aby mne mohl vystavit. Což nakonec i provedl. Tyto skutečnosti vedly k tomu, že jsem skončil měsíc v pracovní neschopnosti. Tak se dle mého názoru nechová oběť útoku, do jaké je pan J. Šinágl stavěn, ale profesionální provokatér a dezinformátor. V rozhodnutí Městského soudu v Praze sp. zn. 49 T 10/2016 se mimo jiné o způsobech pana J. Šinágla uvádí, že se svými vyjádřeními porušuje základní pravidla slušného chování (viz i usnesení Ústavního soudu sp. zn.: IV. ÚS 1828/17) jakož i z jeho stránek, kde dehonestuje opakovaně všechny od ústavních soudců až po soudce okresní, vysoké úředníky, jakož i běžné občany, jejichž názor není totožný jako ten jeho. Toto následné jednání pana J. Šinágla mělo být, dle mého názoru, vzato v úvahu při celkovém posouzení věci.

Nemohu souhlasit ani se závěrem opíraným o ustanovení § 4 odst. 1 Správního řádu, ze kterého vyplývá, že úředník při výkonu své služby se má chovat k dotčeným osobám zdvořile, spočívající v tom, že mé chování nebylo zdvořilé a bylo nepřiměřené, zatímco chování pana J. Šinágla bylo v pořádku, protože se jedná o občana. K tomu chci uvést, že úředník je rovněž občanem, a proto mezi ním i osobou, která ho navštíví, mají být dodržována základní pravidla slušnosti vyplývající ze společenských zvyklostí. Na takové chování ze strany druhého občana má právo i občan v postavení úředníka. Není možné uzavírat, že v případě, že je úředník oslovován „ ty hajzlíku“, je úmyslně narušován průběh úředního jednání, přičemž na slušnou výzvu „odejděte“ občan nereaguje, aby úředník byl označován za toho, kdo porušuje pravidla slušného chování, jestliže tohoto občana vykáže důrazně k odchodu z dané kanceláře. Z projevů pana J. Šinágla (televize, internet) je patrné, že nikdy neváhá při svých projevech zajít za hranici slušnosti a společensky uznávaných pravidel lidské komunikace a z předložené nahrávky vyplývá, že to bylo i v tomto okamžiku. Na to úředník má reagovat

tak, že se má nechat zstudit před svým nadřízeným (přítomen tomu byl pan starosta) i před svými spolupracovníky a nakonec se má nechat přímo v budově úřadu zmlátit, přičemž má zachovat zdvořilostní přístup k takovému člověku. To však znamená zásah do základních práv občana v roli úředníka a porušení rovnosti mezi občany.

V tomto směru bych rád odkázal na základní zásady občanského zákoníku, z nichž vychází, že každý má právo na ochranu svého zdraví, cti i důstojnosti a hrozí-li mu neoprávněný zásah do jeho práv, má právo takový zásah odvrátit. Já osobně jsem se cítil panem J. Šináglem při jeho fyzickém útoku ohrožen a domnívám se, že mne nelze trestat za to, že v této vypjaté situaci jsem pod jejím tlakem použil pepřového spreje, který není zakázán, abych ochránil své zdraví.

V.

Závěrem tak uvádím, že napadené rozhodnutí nemá oporu v provedeném dokazování, jedná se tak o rozhodnutí nezákonné a navrhuji, aby Krajský soud v Praze rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, Odboru správních agend a krajský živnostenský úřad, vydané dne 12.9.2017 , číslo jednací: 088097/2017/KUSK, sp. zn.: SZ_088097/2017/KUSK zrušil.

V Praze dne 30. 10. 2017

